

samle den Bestyrelse, der nu er delt i to Dele, til een Bestyrelse, og dernæst at ansætte 11 høit lønede Embedsmænd. Hele Resten af Ordningen f. Ex. hvor mange Bestillings- og Embedsmænd, der yderligere skulle ansættes, Ansættelsesvilkårene, Lønningvilkårene, Ordningen af Pensionsvæsenet, Bestemmelsen om Fragterne, om Taxterne, om Befordringsreglementet, alt dette faar Rigsdagen slet ingen Indflydelse paa, ligesom Regjeringen ogsaa endelig foreslaar, at den skal have Lov til at udstede et Politireglement. Det forekommer mig, at det vilde være aldeles mærkeligt, om Rigsdagen vilde opgibe at faae Indflydelse paa saa vigtige Ting, og jeg tror at have det høie Thing med mig i denne Betragtning, naar man tager Hensyn til, at man slet ikke hørte Noget fra det Udvalg, der blev nedsat ifjor af dette Thing. Jeg maa slutte deraf, at det ærede Udvalg var i fuldstændig Uoverensstemmelse med den ærede Minister om det foreliggende Forslags Brugbarhed. Derimod forekommer det mig, at det nu fra Folkethinget oversendte Forslag er et fuldstændig brugeligt Grundlag i alt Fald til at forhandle videre paa. Selv om jeg ikke troede at kunne faae det høie Thing til at vedtage de Endringer, som jeg kunde ønske foretagne i det, kunde jeg dog give det min Stemme. Jeg skal foreløbig ikke anfille Betragtninger over de 3 første Paragrafer, der omhandle Centralforvaltningen og Bestyrelsen, hvilke jeg senere skal komme til, men blot udtale, at jeg fuldstændig kan slutte mig til Lovforslaget, naar det foreslaar, at Jernbanernes Embeds- og Bestillingsmænds Lønninger bør fastsættes ved Lov i Righed med, hvad der er Tilfældet for alle andre Embedsmænds Vedkommende. Jeg er dernæst enig i, at Pensioneringen samtidig bør ordnes, og i, at der sikkes Rigsdagen — særlig deri er jeg enig — Indflydelse paa Taxterne og Politireglementet, og at et Overflag over Indtægter og Udgifter maa indføres paa Finansloven, og at Banernes Regnskab bliver at tilstille Statsrevisionen. Det forekommer mig, at det er saa naturlige og ligefremme Ting, at det er et ligefrem grundlovmæssigt Krav, som dette Lovforslag indeholder, som man paa ingen Maade kan slyde til Side, og jeg er ogsaa overbevist om, at den provisoriske Ordning, som det ærede Medlem talte om, er den høitærede Minister for loyal til at ville foretage imod de Ønsker, som ere udtalte af det høie Folkething. Hvad dernæst de tre første Paragrafer angaar, da bestemte de jo, at alle de Jernbaner med tilhørende Dampffib- og Dampfærgeforbindelser m. v., hvis Drift er eller maatte blive overtaget af Staten, underlægges en Jern-

banedirektør. Deri kan jeg være enig, men dernæst bestemmes det, at Centralforvaltningen underlægges 4 Komiterede, og endelig, at den sjællandske Drift bestyres af en Linieforvaltning, og den jydskke Drift ligeledes af en Linieforvaltning. Det forekommer mig, at man der maa være enig i, hvad den sjette Landsthingsmand for første Kreds (Bloug) udtalte ved 1ste Behandling af Lovforslaget her ifjor, at det er et meget stort Apparat, som her sættes i Bevægelse. For mig staa det ogsaa saaledes, at Apparatet er for stort. Jeg kan navnlig ikke fortae disse 4 Komiteredes Stilling, jeg er ikke klar over, enten de skulle have alene en raadgivende Myndighed eller en virkelig Myndighed over Linieforvaltningen. Hvis det Sidste er Tilfældet, forekommer det mig ikke at være heldigt, og alene som raadgivende Institution er den sikkert for stor og for kostbar. Det forekommer mig, at man kunde ordne Forholdet simplere og nok saa hensigtsmæssigt. Jeg skal her tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvorledes Forholdet f. Ex. vil blive for Sjællands Vedkommende. Sjælland har jo været saa heldig stillet hidtil, at det har haft Jernbanedirektøren i Aarhus, Kjørnepunktet af Sjælland, og de Goder, som det til forskjellige Tider har medført at have den øverste Ledelse paa Stedet, vil altsaa nu bortfalde, idet Centralbestyrelsen og den øvrige Bestyrelse vil blive forsat til Kjøbenhavn. Det forekommer mig, at det er Uret mod en saa stor Provinds, hvor der er ca. 150 Mil Jernbane, og hvor det dog maa siges, at Befolkningen har Krav paa saa let som mulig at have Afgang til den øverste Bestyrelse. Jeg skal her ogsaa nævne Noget, som jeg ikke anser for uvigtigt, og det er, at der paa en Maade berøves Aarhus By et ganske betydeligt Indbyggertal, idet 60—70 Familier ville rejse bort fra Byen, og det er meget uheldigt for en By som Aarhus saaledes paa en Gang at faae en hurtig Udrykning, det er til stor Skade for Eiendomsbesidderne derovre. Jeg skulde selvfølgelig finde mig heri, naar der ikke var andre større Ting, jeg allerede har nævnt, som jeg mener tale for, at Ordningen blev en anden. Den Ordning, jeg mener, baade kunde være billigere og tillige hensigtsmæssigere — og i den Henseende har jeg ikke alene mig selv at stole paa, men jeg har ogsaa talt med overordnede Embedsmænd ved Jernbanen, som ere enige med mig — er den, forekommer det mig, at man i Stedet for 4 Komiterede kunde nøies med at ansætte en Direktør over Linieforvaltningen i Sjælland og en over Linieforvaltningen i Sjælland, og disse to Direktører sammen med Jernbanedirektøren her i Kjøbenhavn vilde sikkert